

Тяшко и горко на оно село!
 Гдѣ ги є Черны-Богъ избывалъ
 В' жалость погружено поличило
 Чьсть, имоть, всякы є изгубилъ!

Бракове силомъ мръсно сквернѣтъ!
 Безчестѣтъ неповинны дѣвицы!
 Силомъ невръстна дѣца турчатъ
 Мажье въздышѣтъ въ тьмны тьмници!

Черны животъ живѣймы бѣдни!
 Нѣм' ясенъ днь весель за насъ!
 Ахъ никой! нѣще да ны поглѣдни
 Грозна ны обколила напасъ!

Млада н' оста в' село дѣвойкѣ
 В' скотего имъ щеніе да не впадни!
 Мене гризѣши змїя усойка
 Злоба султанска да мя не стигни!

Аз' имахъ за все сестрѣ едничка
 Сама тія ми бѣше утѣха
 Бѣдно сираче менѣ миличка!
 Наши родители починали бѣхѣ.

Нѣмаше нигдѣ ней прилика!
 Свѣтло бѣ слънце сѣйна звѣзда;
 Крижхъ ѣ аз' отъ злобѣ поганскѣ
 Нѣ неотбѣгнахъ горчивѣ бѣдѣ!